

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7203

гр. София, 13.11.2018 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в закрито заседание на 13.11.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разгледа дело номер **10033** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба вх.№ 276/04.11.18г /депозирана до СРС, чрез Софийска Колегия на Български Лекарски Съюз/ на Н. А. А. от [населено място]/хирург в УМБАЛСМ „Пирогов“/ и с проц.представител адв. К.Н. против Решение на Комисията по професионална етика при СК на Б., с което му се налага наказание „порицание“ по чл. 28 от Устава на С. на Б..

Жалбата е депозирана до СРС, като е препратена на АССГ по компетентност.

В жалбата се сочи, че решението е адм.акт, подлежащ на обжалване по реда на АПК, но е нищожно/издадено при липсата на компетентност/, тъй като наказания по чл. 28 от Устава на С. на Б. се налагат с НП, по реда на ЗАНН, от Председателя на УС на С. на Б..Решението е и процесуално незаконосъобразно и постановено при порок на формата. Моли се за отмяна на решението като нищожно/незаконосъобразно и присъждане на разноски.С уточняваща молба от 12.11.18г жалбоподателят поддържа жалбата си, като твърди, че и решението на Комисията по професионална етика при СК на Б., с което отменя обжалваното решение, също е нищожно поради липсата на компетентност и само привидно създава благоприятни за жалбоподателя правни последици.В ЗАНН няма разписано правомощие АНО да си оттегли издадено от него НП, но такова и няма издадено.Не е представено от ответника решението, с което се отменя обжалваното решение. Оспорват се твърденията на ответника в две писма, че жалбоподателят е бил уведомен за отмяната на наказанието.Поддържа се наличие все още на правен интерес от оспорване, като при прекратяване на делото се претендират разноски по списък.

Ответникът К. при С. на Б., моли за прекратяване на производството, предвид постановено от него последващо решение от 13.06.18г за отмяна на обжалваното решение.

Съдът намира от фактическа страна следното:

Видно от протокол № 3/06.06.18г от заседание на Комисията по професионална етика

при СК на Б., С. на Б. следва да наложи на жалбоподателя наказание „порицание“ по чл. 28 от Устава на С. на Б.. Няма данни с какъв акт е наложено такова наказание и дали изобщо е наложено, но с писмо изх.№ 134/02.07.18г жалбоподателят е уведомен за наложено му наказание „порицание“ по чл. 28 от Устава на С. на Б. / в писмото не е посочено с какъв акт е наложено наказанието, нито какъв е реда за обжалване/. Жалбоподателят е депозирал жалба вх.№ 239/13.07.18г до К. с искане да си отмени решението за налагане на наказание, за което е уведомен с писмо изх.№ 134/02.07.18г. На жалбоподателя е изпратено писмо изх.№ 147/27.07.18г, в което се сочи, че „засега“ е отменено решение на К. от 13.06.18г /не е представено от ответника и не е ясно какво е то/, като възражението му срещу наложеното наказание ще бъде разгледано на заседание на К. на 12.09.18г. Няма данни това писмо да е получено от жалбоподателя. В протокол №5/12.09.18г от заседание на Комисията по професионална етика при С. на Б. е посочено, че жалбоподателят е бил вече уведомен чрез куриер за отмененото решение на К. от 13.06.18г /именно с писмо изх.№ 147/27.07.18г/, но му е изпратено повторно уведомление, че е отменено решението за налагане на наказание /неясно кое е то/, а именно- писмо изх.№ 175/19.09.18г. / в протокол от 12.09.18г се цитира писмо от 19.09.18г-бел. на съда/. В това писмо от 19.09.18г е посочено, че Решението за налагане на наказание е отменено с Решение по протокол № 5/12.09.18г., като ще бъде спазен реда по ЗАНН при съставяне на АУАН и издаване на НП. Няма данни жалбоподателят да е получил и това писмо/представеният от ответника опис към фактура не доказва получаване на писмото от жалбоподателя/. Жалбоподателят е депозирал жалба до съда с вх.№ 276/04.11.18г /депозирана до СРС, чрез Софийска Колегия на Български Лекарски Съюз/.В нея Решението за налагане на наказание не е индивидуализирано с дата и номер /не е установено кое е то и от предоставената от ответника преписка-бел. на съда/.

Съдът намира от правна страна следното:

Съгл. чл. 30 от Устава на С. на Б., нарушения по чл. 27/в случая по ал.1 т.1/ от Устава, за които се налагат наказания по чл. 28 /в случая по ал.1 т.1/ от Устава, се установяват с АУАН/може да бъде съставен от всеки член на К. към С./, като НП се издава от Председателя на С. при Б..По делото няма данни и не се твърди и от страните да има съставен АУАН и издадено НП за налагане на наказание. Следователно наказание няма наложено, а ако все пак има издадено НП по реда на ЗАНН, то подлежи на обжалване пред СРС.

Пред АССГ, по реда на чл. 145 и сл. от АПК, е обжалвано Решение на К. при С. на Б. /не е посочено с номер и дата/, с което е наложено наказание по чл. 28 от Устава и за което жалбоподателят е уведомен с писмо № 134/02.07.18г. Такова Решение по делото не се установява, но най-вероятно това е непредставеното от ответника негово решение от 13.06.18г. Видно от писма изх.№ 147/27.07.18г и изх.№ 175/12.09.18г/и двете не получени от жалбоподателя/, К. сама си е отменила решението, с което е наложила наказание /което и да е това решение/. Съдът намира, че не е установен конкретен акт на К., с който да е наложено наказание по чл. 28 от Устава/вероятно това е непредставеното решение от 13.06.18г на К., което е отменено впоследствие от К./, респ. не е установено кое точно е Решението на К., с което се отменя наложеното наказание /дали е решение по протокол № 5/12.09.18г или е решение, за което жалбоподателят е уведомен с писмото от 27.07.18г/. Следователно не е установен нито обжалвания акт за налагане на наказание/за който жалбоподателят е уведомен с писмо № 134/02.07.18г/, нито отменящия го акт на К. /ако това е акт, за който е

уведомен с писмо № 147/27.07.18г/.

Освен това К. не би могла да наложи наказание по чл. 28 от Устава, тъй като това става с НП от Председателя на С. при Б./чл. 30 ал.3 от Устава/. Ако изобщо имаше установено решение/неотменено/ на К. за налагане на наказанието, то би било нищожно. Такова решение на К. обаче не е установено.

Каквото и да е решението на К., за което е изпратено уведомителното писмо № 134/02.07.18г/т.е. обжалваното решение/, то е отменено от К. още към 27.07.18г/видно от писмо № 147/27.07.18г/, т.е. преди депозиране на жалбата до съда. Дори жалбоподателят да не е бил узнал за отмяната, тя е факт /най-малкото е обективирана в две писма и един протокол от заседание на К./.

Жалбата до съда е без предмет - липсва индивидуален адм.акт на К., с който да е наложено наказание по чл. 28 от Устава /а точно такъв акт се обжалва/. Дори и такъв акт да съществува и да беше надлежно индивидуализиран пред съда, то той е оттеглен от издателя му към 27.07.18г, преди депозиране на жалбата до съда /по възражение № 239/13.07.18г на жалбоподателя до К./.

Според съда, решението за налагане на наказание е може би непредставеното Решение на К. от 13.06.18г/цитира се от ответника като отменено/, като същото е отменено от К. между 13.07.18г/датата на възражението срещу него/ и 27.07.18г/датата на писмо № 147 с уведомление за отмяната/. Дори обаче такъв акт на К. да съществуваше към датата на жалбата до съда, то той не би представлявал ИАА по чл. 21 от АПК /не би съдържал властническо волеизявление/ и респ. не би подлежал на обжалване по реда на АПК, респ. не е налице хипотезата на оттеглен адм.акт.

Искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователно по чл. 143 от АПК, тъй като жалбата е недопустима /без предмет, депозирана срещу несъществуващ към датата ѝ адм.акт на К. за налагане на наказание/.

Водим от горното Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба вх.№ 276/04.11.18г на Н. А. А. от [населено място] против Решение на Комисията по професионална етика при С. на Б., с което му се налага наказание „порицание“ по чл. 28 от Устава на С. на Б..

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по дело № 10033/18г по описа на АССГ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7мо дневен срок от съобщението.

Съдия: